

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om vandforsyning m.v.

(Hjemler til at fastsætte regler om underretning om påbud samt dispensation fra og vejledningspligt om drikkevandskvalitet)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 26 a indsættes i *kapitel 3*:

»**§ 26 b.** Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal underrette ministeren om afgørelser meddelt efter lovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1.«

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 26. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 59 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ministeren kan fastætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra de af ministeren fastsatte regler om drikkevandskvalitet.«

2. Efter § 62 indsættes:

»**§ 62 a.** Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt for offentlige myndigheder og private til at oplyse forbrugere af vand, hvor der ikke føres regelmæssig kontrol med vandets kvalitet, om forhold vedrørende vandet.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Almindelige bemærkninger

Indledning og baggrund

Forslaget indeholder tre mindre ændringer i miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven. Ændringerne skal sikre nødvendig underretning til Landbrug- og Fiskeristyrelsen, så EU's regler om økologisk arealtilskud kan overholdes og kontrolleres. Der skal desuden tilvejebringes klar lovhjemmel til at henlægge dispensationsadgangen fra drikkevandskvalitetskravene til kommunalbestyrelsen svarende til nugældende regler. Endelig tilvejebringer lovforslaget bemyndigelse til at indføre en vejledningspligt for kommuner og private som led i en regelforenkling af drikkevandsreglerne for vandforsyninger, der i gennemsnit indvinder mindre end 10 m³ vand pr. dag. Ændringen ønskes implementeret i forlængelse af gennemførelsen af ændringer af drikkevandsdirektivets bilag II og III, jf. Kommissionens direktiv (EU) 2015/1787 af 6. oktober 2015 om ændring af bilag II og III til Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand, som skal være gennemført senest den 27. oktober 2017.

Forslaget indeholder regler, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om:

1. Kommunernes pligt til at sende kopi af afgørelser til ministeren vedrørende rådighedsindskrænkninger efter miljøbeskyttelsesloven om eksempelvis pesticidfri drift.
2. Kommunernes adgang til i særlige tilfælde at dispensere fra de af ministeren fastsatte drikkevandskvalitetskrav.
3. Vejledningspligt for kommuner og private om drikkevandskvalitet overfor vandforbrugere bl.a. ved dårlig vandkvalitet.

Lovforslagets indhold

2.1. Ændring af miljøbeskyttelsesloven

2.1.1 Hjemmel til at fastsætte regler om, at kommunerne skal sende kopi af afgørelser meddelt efter miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1, til ministeren.

2.1.1.1 Gældende ret

Det følger af § 8 i bekendtgørelse nr. 912 af 27. juni 2016 om indsatsplaner, at kommunalbestyrelsen skal underrette NaturErhvervstyrelsen (nu Landbrugs- og Fiskeristyrelsen) om *aftaler*, jf. vandforsyningslovens 13 d, som kommunalbestyrelsen eller en almen vandforsyning har indgået for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter vandforsyningslovens § 13 eller § 13 a. Bekendtgørelsen har hjemmel i § 16, stk. 3, i lov om vandforsyning.

I miljøbeskyttelsesloven findes ikke en tilsvarende forpligtelse eller hjemmel til at fastsætte regler om underretning om *afgørelser* efter miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1, som kan indeholde tilsvarende rådighedsindskrænkninger som aftalerne efter vandforsyningsloven. Miljøbeskyttelsesloven § 24, stk. 1, vedrører påbud eller forbud for at undgå fare for forurening af bestående eller fremtidige vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand. Miljøbeskyttelseslovens § 26 a, stk. 1, vedrører den situation, hvor der er vedtaget en indsatsplan for et område efter § 13 eller 13 a i lov om vandforsyning m.v., og hvor der ikke kan opnås en frivillig aftale. Kommunalbestyrelsen kan i de tilfælde pålægge rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre nuværende eller fremtidige drikkevandsinteresser mod forurening med nitrat eller pesticider.

Efter gældende ret skal kommunalbestyrelsen således kun underrette ministeren om frivillige aftaler om rådighedsindskrænkninger efter vandforsyningsloven, mens kommunalbestyrelsen ikke skal underrette om pålagte rådighedsindskrænkninger efter miljøbeskyttelsesloven, hvis der ikke kan opnås en frivillig aftale.

2.1.1.2 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af flere af Landbrugs- og Fiskeristyrelsens bekendtgørelser på arealstøtteområdet, at Landbrugs- og Fiskeristyrelsen ikke kan meddele tilsagn om tilskud, hvis landbrugeren er pålagt visse "rådighedsindskrænkninger", eksempelvis i § 9, stk. 2, i bekendtgørelse om økologisk arealtilskud, hvorefter tilsagn om tilskud er betinget af, at der ikke foreligger forpligtelse til at undlade brug af kemiske plantebeskyttelsesmidler.

Landbrugs- og Fiskeristyrelsen må efter det EU-retlige grundlag kun betale støtte for forpligtelser, der er mere vidtgående end dem, som landbrugeren i forvejen er forpligtet til at overholde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2015 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005. Udbetaling af økologisk arealtilskud vil således være i strid med de EU-retlige forpligtelser, hvis Landbrugs- og Fiskeristyrelsen meddeler tilsagn til et areal, hvor der i forvejen foreligger en rådighedsindskrænkning, eller hvis styrelsen undlader at revidere et allerede meddelt tilsagn om støtte

Det er derfor nødvendigt for Landbrugs- og Fiskeristyrelsen at opnå kendskab til kommunernes påbud af hensyn til styrelsens forpligtelser i henhold til kontrolbestemmelserne i EU-forordningsgrundlaget. Formålet med bestemmelsen er at undgå dobbeltkompensation til landmanden og at sikre, at Miljø- og Fødevareministeriet kan udøve en fyldestgørende kontrol i henhold til EU-forordningsgrundlaget.

Der foreslås derfor indsat en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal underrette miljø- og fødevareministeren om afgørelser meddelt efter lovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1.

Hjemlen forventes udnyttet til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelsen om indsatsplaner om, at kommunalbestyrelsen skal sende kopi af meddelte påbud eller forbud efter miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1, eller § 26 a, stk. 1, til Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, som ministeren forventes at delegere ansvaret til.

Formålet er at give Landbrugs- og Fiskeristyrelsen meddelelse om rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger, som en landbruger får påbudt af en kommunalbestyrelse efter miljøbeskyttelseslovens §§ 24, stk. 1, og 26 a, stk. 1.

Ændring af vandforsyningsloven

2.2.1 Hjemmel til at kommunalbestyrelsen kan dispensere fra drikkevandskvalitetskrav i særlige tilfælde

2.2.1.1 Gældende ret

Som led i gennemførelsen af drikkevandsdirektivets artikel 9 (Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand) er der i § 16, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 802 af 1. juni 2016 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg indført regler om, at kommunalbestyrelsen i det påbud, som meddeles efter lovens § 62, stk. 1, når vandet fra vandforsyningsanlæg, (dog undtaget ikke-almene anlæg på 3000 m³ pr. år eller derunder) ikke opfylder de i bekendtgørelsen fastsatte kvalitetskrav, kan dispensere fra de i bekendtgørelsens bilag 1 a - d af ministeren fastsatte kvalitetskrav for et bestemt tidsrum, der skal fastsættes så kort som muligt, og som højst kan være 3 år, og som under særlige forudsætninger kan forlænges, jf. bekendtgørelsens § 17-19.

I en periode indtil hjemlen til at henlægge dispensationsadgangen til kommunerne er trådt i kraft er det hensigten i en forestående ændring af bekendtgørelse om kvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg midlertidigt at henlægge opgaven til Miljøstyrelsen.

2.2.1.2 Miljø- og fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den gældende bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde i en påbudssituation kan dispensere fra de drikkevandskvalitetskrav, som er fastsat af ministeren i bekendtgørelsen, har ikke klar hjemmel.

Det foreslås derfor at indsætte en klar hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler, som giver kommunalbestyrelsen mulighed for at dispensere fra de af ministeren fastsatte drikkevandskvalitetskrav i særlige tilfælde, som i hovedsagen svarer til de gældende regler om kommunalbestyrelsens dispensationsadgang i bekendtgørelse nr. 802 af 1. juni 2016 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Hjemlen tænkes udnyttet til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med hidtidige regler og praksis i en påbudssituation kan dispensere fra drikkevandskvalitetskravene i en begrænset periode, hvor der ikke foreligger nogen sundhedsmæssig risiko.

2.2.2 Hjemmel til at fastsætte regler om vejledningspligt om drikkevandskvalitet m.v.

2.2.2.1 Gældende ret

Vandforsyningsloven regulerer i dag kommunalbestyrelsens oplysningspligter i de tilfælde, hvor der foretages regelmæssig kontrol af vandet, og hvor man derfor kender vandets kvalitet, og i visse tilfælde har viden om, at vandet kan være eller blive sundhedsfarligt, jf. lovens § 62, stk. 6 - 8.

Bestemmelserne blev indført i 2000 til gennemførelse af Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (drikkevandsdirektivet).

Vandforsyningsloven indeholder i dag ikke regler om hverken offentlige myndigheders eller privates pligt til at informere berørte forbrugere om deres vand indebærer en potentiel sundhedsfare, hvis vandet ikke regelmæssigt kontrolleres, idet vandet hidtil har været omfattet af drikkevandskvalitetskravene, og størstedelen af vandet hidtil også har været kontrolleret.

2.2.2.2 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at forenkle gældende regler om drikkevandskvalitetskravene forventes en undtagelsesmulighed i drikkevandsdirektivets artikel 3, stk. 2, litra b, taget i brug og udmøntet ved en forestående ændring af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Det tilsigtes, at bekendtgørelsesændringen skal friholde forsyninger, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, fra at opfylde direktivets bestemmelser, medmindre disse forsyninger leverer vand som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet. Det er typisk ikke-almene vandforsyninger, der vil blive omfattet af de kommende regler, der undtager dem fra kvalitetskrav, men også visse mindre, almene vandforsyninger. Ikke-almene vandforsyninger er vandforsyninger, der ikke er almene. Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3. En vandforsyning kan være såvel kommunalt som privat ejet af enten en enkeltperson eller en juridisk enhed.

Medlemsstater, som gør brug af undtagelsesmuligheden i artikel 3, stk. 2, litra b, skal ifølge artikel 3, stk. 3, sørge for, at den berørte befolkning underrettes herom og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevand. Desuden skal der, når kvaliteten af vandet har vist sig at indebære en potentiel fare for sundheden, straks gives den berørte befolkning passende vejledning.

De gældende informationsregler i vandforsyningslovens § 62 finder ikke anvendelse, når der ikke gælder nogen krav til kvaliteten af det vand, der forbruges. Derfor og for at sikre en direktivnær opfyldelse af undtagelsesmuligheden i drikkevandsdirektivets artikel 3, stk. 2, litra b, og stk. 3, er der behov for underretning af og vejledning til de berørte forbrugere.

I lovforslaget foreslås en bemyndigelse til miljø- og fødevareministeren til at kunne fastsætte regler om pligt for offentlige myndigheder og private til at oplyse forbrugere af vand, hvor der ikke føres regelmæssig kontrol med vandets kvalitet, om forhold vedrørende vandet.

Hjemlen tænkes udmøntet til i bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugere af vand fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, om, at vandet ikke er omfattet af den regelmæssige kontrol, og at der derfor ikke foretages regelmæssig kontrol af deres vand.

Der skal desuden fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugere, om god vandkvalitet og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte deres sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening fra drikkevand. Kommunalbestyrelsen skal, ud fra samme hensyn,

mindst hvert 5. år orientere ejeren af vandforsyningsanlægget om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vandets kvalitet.

Der skal endvidere fastsættes regler om, at ejeren af et vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, hvis kvaliteten af vand indebærer en potentiel fare for sundheden, straks skal oplyse berørte forbrugere herom og henvise disse til kommunen med henblik på at få passende vejledning om, hvordan de kan sikre sig sundt og rent drikkevand.

Reglerne vil sikre en direktivnær opfyldelse af undtagelsesmuligheden i drikkevandsdirektivets artikel 3, stk. 2, litra b.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ingen udgifter for det offentlige. De økonomiske og administrative konsekvenser vil blive vurderet på baggrund af udmøntningen af bemyndigelserne i §§ 1 og 2 i lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget medfører ingen udgifter for borgerne. De administrative konsekvenser for borgerne vil blive vurderet på baggrund af en udmøntning af bemyndigelsen i § 2, nr. 2, i lovforslaget.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

For så vidt angår forslaget i § 1, nr. 1 om, at kommunerne skal underrette miljø- og fødevareministeren, i praksis Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, om rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger om begrænset pesticidanvendelse, har det betydning for Landbrugs- og Fiskeristyrelsens ordning om ”økologisk arealtilskud”.

Det er ifølge Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne

(ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 forbudt at yde støtte for forpligtelser, som landbrugeren i forvejen er forpligtet til, jf. art. 29, stk. 2, og Landbrugs- og Fiskeristyrelsen er forpligtet til at gennemføre kontrol af udbetalinger af økologisk arealtilskud i henhold til i art. 59, stk. 1, jf. art. 58 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008.

For så vidt angår forslaget i § 2, nr. 1 følger det af Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand, jf. artikel 9, at medlemsstaten skal have mulighed for i særlige tilfælde at kunne dispensere fra gældende drikkevandskvalitetskrav.

For så vidt angår forslaget i § 2, nr. 2 om information om drikkevandskvalitet er det en forudsætning for at kunne tage en undtagelsesmulighed i artikel 3, stk. 2, litra b, og stk. 3 i Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand i anvendelse, og lovforslaget sikrer dermed en direktivnær opfyldelse af artikel 3, stk. 2, litra b, og stk. 3.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med forslaget indføres en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal underrette miljø- og fødevareministeren om afgørelser meddelt efter lovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1.

Reglen indføres med henblik på, at miljø- og fødevareministeren, i praksis Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, som ansvaret forventes delegeret til, kan udøve en fyldestgørende kontrol med EU-forordningen om økologisk arealtilskud, idet der ikke kan ydes tilskud, hvis modtageren allerede er underlagt rådighedsindskrænkninger.

Hjemlen forventes udnyttet til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelsen om indsatsplaner om, at kommunalbestyrelsen skal sende kopi af meddelte påbud eller forbud efter miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1, eller § 26 a, stk. 1, til Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, svarende til de regler, der er fastsat i § 8 i bekendtgørelse nr. 912 af 27. juni 2016 om indsatsplaner, hvorefter kommunalbestyrelsen skal underrette NaturErhvervstyrelsen (nu Landbrugs- og Fiskeristyrelsen) om aftaler, jf. vandforsyningslovens 13 d, som kommunalbestyrelsen eller en almen vandforsyning har indgået for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter vandforsyningslovens § 13 eller § 13 a.

Dermed fastsættes der ensartede regler for underretningspligt både for frivillige aftaler om rådighedsindskrænkninger efter vandforsyningsloven og for pålagte rådighedsindskrænkninger efter miljøbeskyttelsesloven, hvis der ikke kan opnås en frivillig aftale.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger om baggrunden for ændringen.

Til § 2

Til nr. 1

Med forslaget til § 59, stk. 4, indføres bemyndigelse til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra de af ministeren fastsatte regler om drikkevandskvalitet.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler, der i hovedsagen svarer til de eksisterende regler i bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg for så vidt angår adgangen til at kunne dispensere fra gældende drikkevandskvalitetskrav.

Reglerne forventes således at henlægge dispensationsadgangen til kommunalbestyrelsen, der som led i en påbudssituation efter vandforsyningslovens § 62, stk. 1, i en periode på maksimalt 3 år, kan dispensere fra gældende drikkevandskvalitetskrav, jf. bilag 1 a-d i bekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde forlænge dispensationen i endnu maksimalt 3 år. I ganske særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen efter Miljøstyrelsens og Europa-Kommissionens godkendelse meddele en yderligere dispensation. Ejeren af vandforsyningsanlægget skal sende ansøgning samt en indhentet udtalelse fra kommunalbestyrelsen herom til Miljøstyrelsen.

I forbindelse med meddelelse af dispensationer, forventes følgende krav videreført om, hvad en dispensation skal indeholde: 1) oplysning om årsagen til dispensationen, 2) oplysning om den pågældende parameter og tidligere relevante kontrolresultater, 3) oplysning om den højeste tilladte værdi i henhold til dispensationen, 4) oplysning om det geografiske område, mængden af vand, der leveres pr. dag, den berørte befolkning, og om der er nogen relevant fødevarevirksomhed der påvirkes, 5) en passende kontrolplan, om nødvendigt med øget kontrolhyppighed, 6) et sammendrag af projektet for de nødvendige udbedrende foranstaltninger, herunder en tidsplan for arbejdet og et skøn over omkostningerne og bestemmelser om revision, og 7) oplysning om varigheden af dispensationen.

Reglerne om dispensation forventes at skulle omfatte almene vandforsyninger, der ikke overholder vandkvalitetskravene samt ikke-almene vandforsyningsanlæg, bortset fra anlæg, som i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, medmindre vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.

De nærmere fastsatte regler gennemfører dele af drikkevandsdirektivets artikel 9.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.1.2 for den påtænkte udmøntning af reglen.

Til nr. 2

Med forslag til § 62 a i vandforsyningsloven indføres bemyndigelse til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt for offentlige myndigheder og private til at oplyse forbrugere af vand, hvor der ikke føres regelmæssig kontrol med vandets kvalitet, om forhold vedrørende vandet.

Hjemlen forventes anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugere af vand fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, om, at vandet ikke er omfattet af den regelmæssige kontrol, og at der derfor ikke foretages regelmæssig kontrol af deres vand. Der forventes desuden fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugere, om god vandkvalitet og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte deres sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening fra drikkevand.

Endvidere forventes der fastsat regler om, at ejeren af et vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet,

hvis kvaliteten af vand indebærer en potentiel fare for sundheden, straks skal oplyse berørte forbrugere herom og henvise disse til kommunen med henblik på at få passende vejledning om, hvordan de kan sikre sig sundt og rent drikkevand.

Udmøntningen skal ses som led i gennemførelse af drikkevandsdirektivets artikel 3, stk. 2, litra b, og af artikel 3, stk. 3, der forskriver, at såfremt et medlemsstat ønsker at gøre brug af en undtagelsesmulighed i forhold til at undtage små vandforsyninger fra drikkevandskvalitetskrav, så skal medlemsstaten sikre den nødvendige information og vejledning af berørte drikkevandsforbrugere.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2.2 for baggrunden for den påtænkte udmøntning af reglen.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Til § 4

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Dette svarer til, hvad der gælder efter miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende ret

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016, foretages følgende ændringer:

§ 59. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kvaliteten af grundvand og overfladevand, som anvendes eller skal anvendes til vandindvindingsformål.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke stoffer der må tilsættes vand, der anvendes til drikkevand, eller som kan komme i berøring med levnedsmidler.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om kvaliteten af drikkevand eller vand, som kan komme i berøring med levnedsmidler.

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 26 a indsættes i *kapitel 3*:

»**§ 26 b.** Miljø- og Fødevareministeren fastsætter nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal underrette ministeren om afgørelser meddelt efter lovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1.«

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 26. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 59 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ministeren kan fastætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra de af ministeren fastsatte regler om drikkevandskvalitet.«

2. Efter § 62 indsættes:

»**§ 62 a.** Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt for offentlige myndigheder og private til at oplyse forbrugere af vand, hvor der ikke føres regelmæssig kontrol med vandets kvalitet, om forhold vedrørende vandet.«

§ 3

Loven træder i kraft 1. januar 2018.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland

HØRINGSUDKAST